

כצבם איך הוא אם הם רעים או טובים, והו' מה שאמרו חז"ל כלכותא דארעא כמלכותא דרקיע נסקרים בסקירה אחת ואכמ"ל, והו' שאמר הנביא ואהם עדי נאם ד' ידע איך מצבם.

סימן שמו

מכתב מהה"צ ר' שמואל קאופמאן מיראפאלעד רבי
182 העברי סטריט, גיו ירקא

לכ' הגאון החריב בחדרי תורה סו"ה וכו'
הרב ר' נתנעם הכהן ריוקאוו שליט"א
ד' יארצ' ימיו טובו ושנותיו בנעימים

בטרם כל סליחה אבקש מכ"צ על אשר בא בצל קורת
ולא יכול לראות את פני, כי אין זה ח"ו מחמת
קלות כבודו בעיני, רק שהייתי טרוד עם איש אחד, וכעבור
שני מינוטען חייבתי לשלחתי לקרוא את כ"ג ובכר חלף
והלך לו, ומאד היה לבי רוי, אך הכל בהשגחה, וכעת
אתן לו תח"צ מתנתו תדורתא שני חיבוריו היקרים, והנה
מגדול חולשתי רח"ל נזוהרתי מהרפואים לעיין בעסקות
אך יען שגדול מאד כבודו כבוד התורה עיינתי בספרו
שערי רצון במקומות מפורשים ובאיוה, מקומן יש לי
איוה הערות, וארשום שנים ושלשה גרגרים כדי שלא
להוציא חלק.

בסימן כ"ט שם כתוב לאמור שנשאל כ"ג על ספק
כחן אם הוא חייב בפה"ב ותשובתו היה שמחויב
הוא לעשות פה"ב כי ספק דאורייתא לחומרא, ונ"ל
השפל כי למי דברי הפה"ב בסי' תיבת גמא הובא בהגהות
רע"ק איגר על יו"ד שרק במצות ל"ת אמרינן סר"א
לחומרא, אבל במ"ע לא אמרינן סר"א לחומרא, וא"כ
גם בפה"ב שהוא מ"ע לא אמרינן סר"א לחומרא ואם
תיבת גמא הנ"ל נתיישב מה שהקשתי מכבר על הפוסקים
סוברים סר"א מדאורייתא לחומרא מגמ' חגיגה דף ד'
ע"א שמקשה שם הגמ' בשלמא אנדרוניגוס אצטריך
סר"א הואיל וכו' אלא טומטום ספיקא הוא מי איצטריך
קרא למעוטי ספיקא עכ"ל הגמרא, וקשה לדעת הסוברים
דסר"א לחומרא מאי מקשה הגמרא מי צריך קרא למעוטי
טומטום הלא בודאי צריך קרא דאם לא קרא היה טומטום
מחויב בליך בחמת שהוא ספק וספיקא דאורייתא
לחומרא כלך צריך קרא למעוטי, ולכאורה הוא קושיא
אלימא, אך לדברי הת"ג מיושב דמצות ראתה הוא מ"ע
ואין אומרים בה סר"א לחומרא כלל.

דומין היתכן כן מי הוא מלכותא דרקיע הלא הוא ד'
צבאות שברא את כל צבא השמים והארץ, וכי שהוא
הבורא ככל הארץ והוא המקום ולא מקומו בארץ, אבל
מלכותא דארעא מקומו נמצא בארץ ואין יכול לירע מכל
הארץ, אדר שם אין מלכותו מגעת, והנה ידוע מה דאמרו
חז"ל דנוטריקון מן תיבת ישראל הוי, יש ששים רבוא
אוהיות לישראל ובתורה נמצא ג"כ ששים רבוא אותיות
ומכיון ששורה האותיות שבתורה כמו המספר שבישראל והוי
שכל אחד מישראל יש לו אות ואחיוה בתורה ואעפ"י
שים המספר בישראל יותר מן ששים רבוא אך יש נשמות
שנתחלקו לכמה ניצוצות ושחיו כמה פעמים ונתגלגלו
ואין אנו יודעים בנסתרות, והנה מצינו ישעיה הנביא
ע"ה אומד אתם עדי נאם ד' ועבדי אשר בחרתי למען
תדעו וכו' וכן אמר, (מ"ד) זכר אלה יעקב וישראל כי
עבדי אתה יצרתך עבד לי לא תינשני וכו' ובישראל
יתפאר ע"ש, לכאורה קשה הנביא אמר עבדי אתה הלא
בתורה נאמר מפורש בני בכורי ישראל הקב"ה קורא
לישראל בתואר בני בכורי והנביא קרא אותם בשם עבדי
אתה יצרתך לי לעבד, אך יש לתרץ באמת הוא כמו
שכתוב בתורה לישראל הוי בנים למקום, והם חסובים
ואהובים כבנים לאביהם אבל בזמן ובמקום שהם אצל
אביהם, וזה בעולם ולמעלה ובעולם דעתיא דאתא, אבל
בעלמא הדין שאני מפני שהוא שבעלמא הדין הוה יותר
מרבא דעלמא אומה"ע אשר הם אינם רוצים ואינם
יודעים לדעת מעבורת השי"ת וללכת בדרכיו בדרך הטוב
כפי שכתוב בתורה, ורצון השי"ת שגם כל האומות יקבלו
את התורה לכן גרס ד' שארה"ר יחטא וגרם את המות
אף שארה"ר באמת רק שונג היה, וכן לישראל גרס ג"כ
שיעשו העגל וכן למשה רע"ה גרס שיכה את הסלע,
וכן לחורבן ביהמ"ק גרס, ורק להכלית שישאל יגלו
לגלות ולסבול צרות וכו' שאומה"ה יעשו תשובה ויקבלו
התורה ולעבודה הקשה הזאת לא מצא לשון אומה טובה
לזה השליחות רק ישראל לכן הוכרח ד' לשלח בנו בכורו
בבחינת עבד בשליחותו זו הקשה להכי קורא אותם הנביא
בשם עבד, אבל אינו רוצה הקב"ה שיסבול עמו ישראל
צרות ומכות ורדיפות בהגלות מהאומות, ועל זה יקבלו
עונש גדול ביחוד על שעושים צרות ורדיפות לשלוחי ד'
וזו ישראל ויש לשליחות זאת זמן מובלל לר' דע מתי
יאה הסוף, ונתן הקב"ה אות ומופת לכל עמי העולם
שידאו בבידור אם הם עדיין רשעים או שהם טובים וראו
ויביטו על עם ישראל אם עם ישראל טוב מצבם, סימן
הוא שאומה"ע נמצאים בדרך תשובה ואם שעם ישראל
מתנהגים ונמצאים בדרך שפל וכו' סימן ברור הוא שאומה"ע
הם עדיין רשעים גמורים וסופן קשה, וזה הם נוטריקון
של ישראל כך יורה שעות רעות או לטובות, נמצא
שישראל הוא כמורה שעות (ויגיע) לכל העולם לדעת